

Treschow: Den ærede næstsidste Taler yttrede, at han ikke indsaar, hvorfor det skulde være nødvendigt, at der gaves et almindeligt Lovbud, ved hvilket Vaccinationen blev gjort til Pligt, idet han meente, at, naar dette Lovbud blev hævet, hindrede det jo ikke Noget, som vilde afbenytte Vaccinationen, i at benytte den, hvorimod den almindelige Tyang vilde blive hævet for den, som han selv antog, ikke store Mængde, som vilde være utilbøielig til at benytte den. Jeg maa søge Grunden til, at et almindeligt Lovbud er ønskeligt med Hensyn til den her omhandlede Sygdom, dert, at denne Sygdom har den særdeles Bessaffenhed, at den er i høj Grad smitsom, og at den derved, naar den indtræder, bliver i høj Grad ødelæggende. Det er bekendt, at inden først Inoculation og siden Vaccination blev indført, har man regnet, at en Fjerdedeel af Børn blev borttrykket af Koppesygdommen, og denne, man kan vel gjerne kalde det, gruelige Bessaffenhed ved denne Sygdom medførte, at mennefskerlige Læger bestræbte sig for at udfinde et Middel, ved hvilket disse ødelæggende Følger kunde, om ikke hæves, saa dog i høj Grad formindstes. Da nu det er Tilfældet, at blot Enkelte, som have Koppesygdommen, kunne udbrede den i en saa ødelæggende Grad, som mange Erfaringer have vist, saa vil deri kunne søges et meget vigtigt Argument for Nødvendigheden af et Bud, som gjør det i Almindelighed til Pligt for Borgerne at lade sig og deres Børn vaccinere. Jeg troer ikke, at man i denne Henseende saa godt kan overlade til Forældres Skjønsonhed, hvad der kan være deres Børn gavnligt; thi det er jo vistnok, uden at sige Almueu Noget paa, temmelig almindeligt hos denne at have en saadan Tro, at hvad der er tilfikket, det vil møde, og i denne, om jeg skal kalde det Tro eller Overtro, kan der saaledes vist ogsaa findes en Grund, hvorfor Almueu sjeldnere vil benytte Vaccinen end Andre. En anden Omstændighed er den, at det uægteligt for Almueu, hvis Naar jo ikke altid ere de gunstige, kan medføre en Uleilighed og en vis Beføst-

ning at lade deres Børn underkaste Vaccination, og at altsaa disse Omstændigheder tilfammen kunne afholde dem fra at lade deres Børn vaccinere.

N. N. Sørensen: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at ogsaa i min Kreds have Forældre, som baade have Evne og Villie til at sørge for deres Børn, yttret Misnoie med Hensyn til Vaccinationen. De have den Tro — det kan maaskee være en Fordom, ja jeg tør maaskee sige, at der endog saa er grundet Anledning til at antage, at det er en Fordom, men det er dog i ethvert Tilfælde en allerede temmelig udbredt Fordom, som ikke godt vil kunne hæves — at der ved Vaccinen ogsaa indpodes andre Sygdomme. Man er meget omhyggelig for at faae Vaccine af Børn, som man ikke blot kender med Hensyn til Børnernes egen Sundhedstilstand, men ogsaa med Hensyn til de Forældre, som de tilhøre, og der er ogsaa Mange, som synes at have den Erfaring, og en Mand, som i dette Aar har talt til mig netop derom, har yttret, at de Børn, som han har ladet vaccinere, ere særdeles lidende af Kirtelsyge, men at de 2 Børn, som han endnu har holdt tilbage, og det netop efter en praetiserende Læges Raad, ere sunde og friske. Han har derfor heller villet, om det skulde være, at der skulde foretages Vaccinationsattest, naar Børnene skulde søge Skole, skaffe dem Undervisning hjemme, for ikke i den tidlige Alder at lade dem vaccinere. Der synes ogsaa mig at kunne være tilstrækkelig Vished for, at Vaccination fandt almindelig Udbredelse, naar Vaccinationsattest alene affordredes dem, der skulde confirmeres. Det er dog Præsten, som selve Værnepligtsanordningen har holdt sig til; man er tilstrækkelig fornøiet med, at Præsten har anmeldt dem, som ere værnepligtige, saasnart de ere confirmerede, og det synes mig derfor ogsaa unødvendigt at have Vaccinationsattest ved Haanden ved alle Leiligheder. Det er imidlertid kun en Bemærkning, som jeg i Anledning af den foreliggende Sag vil tillade mig at gjøre.